

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ
ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗΣ ΕΠΟΝΟΜΑΖΟΜΕΝΗΣ
ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΗΣ

(Ποίημα Διονυσίου Ἱερομονάχου)

«Εὐλογητός...», «Κύριε εἰσάκουσον...» καὶ

«Θεὸς Κύριος...» (σελ. 5—6)

Εἶτα τὸ τροπάριον

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ.

Τὴν χαριτόβρυτον πιστοὶ τῆς Παρθένου, Θεΐ-
αν Εἰκόνα προσκυνοῦντες ἐν πίστει, χαρμονικῶς ὑ-
μνήσωμεν βοῶντες αὐτῇ χαίροις ὁ ἀένας ποταμὸς
τῶν θαυμάτων, πίστει τοὺς προστρέχοντας ἅπαντας
καταρδεύων, τὴν προστασίαν ἔχοιμεν τὴν σὴν, θλί-
ψει πάσαις, Εἰκὼν θαυματόβρυτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Οὐ σιωπήσομεν ποτε, Θεοτόκε...

Ὁ Ν' Ψαλμὸς καὶ ὁ Κανὼν.

Ὤδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπὸ χειλέων ρυπαρῶν ἐφύμνιον, δέξαι νῦν
μόνη Ἀγνή, ὥς πρὶν ὁ υἱός σου, ὁ Θεὸς καὶ πλά-
στης μου, τῆς χήρας κατεδέξατο, τὰ λεπτὰ καὶ τὴν
λύσιν, τῶν ὀφλημάτων παράσχου μοι, ἵνα κατὰ
χρέος γεραίρω σε.

Ὑπεραγία...

Ἐπιδρομαὶ τῶν ἀλαστόρων θλίβουσιν, Ἑλλά-
δα τὴν ταπεινήν, καὶ πολλὰ κακώσεις, εὗροσαν
τοὺς δούλους σου, ἡμᾶς θεοχαρίτωτε, ἀλλὰ τῇ
θεαυγεῖ σου, Εἰκόνι πόθῳ προστρέχοντες, λύσιν
τῶν δεινῶν ἐξαιτούμεθα.

Δόξα Πατρί...

Ὁ σὸς λαὸς ἐπὶ τὸ σὸν κατέφυγεν, Ἐκτύπω-
μα ἱερόν, καὶ εὐλαβῶς τοῦτο, προσκυνεῖ δεόμενος·
μὴ οὖν παρίδης ἄχραντε, τὰς αὐτοῦ τυραννίας, αἰ-
χμαλωσίας δημοσιεύεις τε, ἃς κακούργων πάσχει
ὡμότητι.

Καὶ νῦν...

Εὐλογημένη ἡ Θεὸν κυήσασα, τοῦτον δυσώπει
αἰεὶ, ὑπὲρ τῶν σῶν δούλων, τῶν δεινὰ καὶ οἴκτιστα,
πασχόντων Παναμώμητε, ἐξ ἰδίων παισμάτων, καὶ
ὑπερφώτῳ Εἰκόνι σου, πίστει προστρέχόντων παν-
άχραντε.

Ὦδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Τῆς Ἑλλάδος τὴν ζάλην, καὶ τὰ φορικτὰ κύματα, τὰ ἐπαπειλοῦντα σοῖς δούλοις, ἄρδην τὸν ὄλεθρον, τρέψον πανύμνητε, εἰς βαθυτάτην γαλήνην, τῷ ἀμιάκῳ σθένει σου ὡς ταύτης πρόμαχος.

Ὑπεραγία...

Τοὺς ἐν τῇδε τῇ ποιίμνῃ, τῇ σῇ Ἀγνῇ Δέσποινα, πάσης ἐπηρείας τοῦ βίου καὶ περιστάσεως, τήρει ἀπήμονας, ἀλλὰ καὶ ταύτην συντήρει, σῇ δυνάμει ἄτρωτον, ᾧ Παναμώμητε.

Δόξα Πατρί...

Οὐκ ἰσχύει παρθένε· τὸ ἀχανὲς πέλαγος, τῶν σῶν θαυμασίων καὶ ξένων, γλῶσσα ἢ βρότειος, ἐκδιηγῆσασθαι, ἃ καθ' ἑκάστην δεικνύεις, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι θεία Εἰκόνι σου.

Καὶ νῦν...

Τῶν δαιμόνων ἐφόδους, καὶ τὰς πικρὰς Δέσποινα, καὶ πολυχρονίους σῶν δούλων, νόσους ἀπέλασον, ἵνα δοξάζωμεν, ἀνευφημοῦντές σε πόθῳ, ἣν Ἀγγέλων ἄνθρωποι γλῶσσαι γεραίρουσι.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων...

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ...

Αἵτησις καὶ τὸ Κάθισμα. Ἦχος β'.

Πρεσβεΐα θερμή, καὶ τεῖχος...

Ὦδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

Στήσον Ἀγνή, τὸν πολυτάραχον κλύδωνα,

καὶ τὸν σάλον, τὸν ἐπεγειρόμενον, κατὰ τῆς σῆς ποιμένης τῆς οἰκτρᾶς, καὶ ἀθλίως ταύτην, καταβυθίζοντα ἅπασαν βυθῷ τῆς ἀπωλείας, παγκρατεῖ σου δυνάμει, τῆς σῆς χάριτος μόνον Πανύμνητε.

Τὶς ἐξαιρεῖν, ὦ Ὑπερένδοξε Δέσποινα, ἐξισχύει τὰς τερατουργίας σου, τὰς ὑετοῦ, πόντου τε αὐτοῦ, σταγόνας καὶ ψάμμον, ὑπερβαινούσας τρανώτατα, ὡς Μήτηρ γὰρ ὑψίστου, τὸ σθένος κεκτημένη, πάντα πράττεις ἐν μόνῳ τῷ βούλεσθαι.

Τὰ πονηρά, Κόρη πανάχραντε πνεύματα, τοὺς σοὺς δούλους, καταδυναστεύοντα, καὶ ἀφειδῶς, ἄγχοντα αὐτούς, ἀπέλασον τάχος, ἀλλὰ καὶ κίνδυνον ἅπαντα, καὶ νόσους ἀνιάτους, ἐκδίωξον σῶν δούλων, ἵνα σε καταχρέως δοξάζομεν.

Σύ μου ἰσχύς, σύ μου καὶ δύναμις Δέσποινα, ἐκβοᾷ σοι, ὁ ταλαιπωρούμενος, ὑπὸ δεινῆς νόσου τληπαθῶς, καὶ τῇ σῇ Εἰκόνι, προσπίπτει ἐπικαλούμενος, θεράπευσόν με Κόρη, πανταχοῦ καὶ κηρύξω, τὴν ὀξεῖαν σου ἄχραντε δύναμιν.

Ὡδὴ ε'. "Ἰνα τί με ἀπώσω.

Στεναγμοὶ τῆς σῆς ποιμένης, θρῆνοί τε καὶ δάκρυα νῦν ἐπληθύνθησαν· αἱ γὰρ ἀνομίαι κεφαλὴν τὴν αὐτῆς ὑπερήραντο, ἄξια γοῦν ὄντως, ὧνπερ εἰργάσατο ἀφρόνως, τὰ ἐπίχειρα ἤδη κομίζεται.

Τὴν ὀργὴν τοῦ υἱοῦ σου, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν Παρθένε πρόφθασον, ἐξιλεουμένη, μητρικαῖς σου πρεσβείαις μητρόθειε, ἵνα μὴ εἰς τέλος, ἀθλίως ποιμνην ἐξαλείψῃ, σὴν τιμῶσαν, Εἰκόνα ὑπέρτιμον.

Νοσηλείας καὶ πάθη, χαλεπὰς παρέσεις τε, ὧ
ὑπερένδοξε, καὶ ἀρθρίτιν νόσον, τὴν δονοῦσαν τὸν
νοῦν καὶ διάνοιαν, τῶν ἀνθρώπων Κόρη, τῇ θεϊκῇ
σου δυναστείᾳ, κατακοίμησον τάχος δεόμεθα.

Πειρασμῶν καὶ κινδύνων, καὶ δεινῶν κακώ-
σεων, Κόρη τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστῶς τιμῶν-
τας καὶ τὴν σὴν προσκυνοῦντας πανσέβαστον, Πάν-
αγνε Εἰκόνα δείξον Παρθένε ἀνωτέρους, καὶ περι-
σῶζε μόνῃ πανάχραντε.

Ὡδὴ στ'. Τὴν δέποιν ἐκχεῶ.

Τῷ θείῳ σου νῦν ναῶ προστρέχομεν, οἱ παν-
τοίαις συνεχόμενοι νόσοις, πίστει θερμῇ, τὴν Εἰκόνα
σου Κόρη, τὴν θαυματόβρυτον κατασπαζόμενοι, καὶ
πάντων δὴ τῶν δυσχερῶν, θᾶπτον λύσιν Ἀγνὴ κο-
μιζόμεθα.

Ἐνώτισαι νῦν ἡμῶν Πανύμνητε, τὰς δεήσεις
τῶν εἰς σὲ προστρέχόντων, ὅτι δειναί, τῶν κακῶν
τρικυμῖαι, περιεκύκλωσαν ἡμᾶς ὦ Μητρόθεε, καὶ
ὄλεθρον τὸν παντελῆ, ἀπειλοῦσι διὰ τούτων λύ-
τρωσαι.

Εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν ὑπέραγνε, προσκυνοῦν-
τας εὐλαβῶς τοὺς σοὺς δούλους, ρῦσαι δεινῶν καὶ
παντοίων κινδύνων, καὶ ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων Πανύ-
μνητε, καὶ ὀρωμένων τῶν δεινῶν, τυραννούντων ἡ-
μᾶς παναμώμητε.

Συνάχθητε τῆς Ἑλλάδος θρέμματα, καὶ προσ-
πέσατε ἐξ ὅλης καρδίας, τῇ φωταυγεῖ τῆς Πανά-
γνου Εἰκόνι, περιπαθῶς ἐξαιτοῦντες τὰ πρόσφορα,

καὶ τεύξεσθε ὡς ἀληθῶς, παρ' αὐτῆς τὰ αἰτήματα
χαίροντες.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων...

Ἄκραντε ἢ διὰ λόγου, τὸν Λόγον...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει ὡς συνήθως.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Ἦχος β'.

Προστασία τῶν χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε...

Προκειμένον. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχος. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (Κεφ. α' 39—49, 56).

Δόξα Πατρί... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Καὶ νῦν... Ταῖς τῆς Παναχράντου...

Στίχος. Ἐλέησόν με ὁ Θεός... καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β' Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ παρίδης δέησιν, τῶν ἀναξίων σῶν δού-
λων, παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι τάχιστα, καὶ
βοήθησον, θλίψεις γὰρ πάσχομεν, φέρειν οὐ σθένο-
μεν, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα, σκέπην οὐκ ἔχο-
μεν, οὐδὲ ποῦ φυγεῖν οἱ πανάθλιοι, πάντοθεν πολε-
μούμενοι, καὶ παραμυθία οὐκ ἔστι πλήν σου, Δέσποι-
να τοῦ Κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν,
μὴ παραβλέψης τὴν δέησιν, τῶν παρακαλούντων σέ.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς «Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου» οἱ ψάλλ-
ται τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ'. Καὶ τὰ λοιπά.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Θλίψεις ὀδύναι καὶ κακώσεις, ἥδη εὗροσαν
Ἑλλάδα τὴν ἀθλίαν, καὶ πιστῶν σου Ἀγνή, τὸ πλή-

ρωμα βοᾷ σοι, ρῦσαι ἡμᾶς Πανύμνητε, τῆς δεινῆς πανωλεθρίας.

Θραῦσον Παρθένε τῶν ἀνόμων τὰ φρουάγματα καὶ τὰς ὁρμὰς Κυρία, τὰς ἀτάκτους αὐτῶν, ἡμᾶς δὲ τοὺς σοὺς δούλους, εἰρήνευσον ἀείποτε, εἰς αἰῶνας σὲ ὑμνοῦντας.

Σκέπη Παρθένε τοῖς σοῖς δούλοις, καὶ ἀντίληψις γενοῦ καὶ σωτηρία, τοῖς ἐν πίστει τῇ σῇ, προστρέχουσιν Εἰκόνι, καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἐξελοῦ ἡμᾶς Κυρία.

Πάθη ποικίλα πυρετούς τε, καχεξίας τε, καὶ νόσους ἀνιάτους, τῇ ἀμάχῳ σου νῦν, καὶ θείᾳ προστασίᾳ σῶν δούλων ἐξοστράκισον, ὑπερένδοξε Κυρία.

Ὡδὴ n'. Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ.

Τὴν Εἰκόνα, τὴν σὴν καταπλοῦντες θεομῆτορ πηγὴν θαυμάτων ξένων, τῷ σῷ ναῷ προστρέχοντες λαμβάνομεν, σώματος τὴν ρῶσιν, καὶ ψυχῆς ὁμοῦ τε ἀγνὴ παρθενομῆτορ.

Ὡς τυφλοῖς τε, τὸ φῶς σὺ ἐδωρήσω, καὶ πεσόντας, ἐξ ὕψους ἐλυτρώσω, καὶ νῦν ἡμῶν καταύγασον τὰ ὄμματα, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ τῆς ἀμαρτίας, ἀνάστησον τοῦ χάους.

Οἱ ἐν νόσοις, Παρθένε ἀνιάτοις, ἰατῆρα σὲ ἔχομεν ἐν πάσαις, σκέπη τῇ σῇ διὸ νῦν καταφεύγομεν, ἱασιν ἀφθόνως, Πάναγνε παράσχου, ἡμῖν τοῖς σοῖς οἰκέταις.

Τοὺς παντοίοις, δεινοῖς ἐνοχλομένους, καὶ Εἰ-

κόνι τῇ σῇ προσερχομένους, παρθενομήτορ λύτρωσαι τοὺς δούλους σου, τρέπουσα ἐν τάχει, εἰς χαρὰν βαθεῖαν τὴν τούτων ἀθυμίαν.

Ὡδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Τὸ πένθος τῆς Ἑλλάδος καὶ κατηφές, εἰς χαρὰν μεταποίησον Ἀχραντε, καὶ χαρμονήν, ὅτι σὲ προστάτιν ἐν πειρασμοῖς, λιμένα τε πανεύδιον, κέκτηται ἐν σάλῳ τῶν συμφορῶν, ἐλπίδας σωτηρίας, πρὸς σὲ Κυρία πάσας, ἀνατιθεῖσα ὑπερένδοξε.

Συντήρει σοὺς θεράποντας Ἀγαθὴ, πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων καὶ συμφορῶν, χαλεπῶν ὁρμῶν τε τῶν ἐναγῶν, καὶ μαιφόνων Ἀχραντε, τῶν κατατρυχόντων ἡμᾶς ἀεὶ, τοὺς θεῖαν σου τιμῶντας, Εἰκόνα μετὰ πόθου, καὶ προσκυνούντας Κόρη πάναγνε.

Ποικίλας νοσηλείας, καὶ χαλεπάς, πυρετοὺς ποδαλγίας παρέσεις τε, καὶ δυσμενοῦς, ἐπηρείας, πάσας καὶ προσβολάς, σῶν οἰκετῶν Πανύμνητε, ἐκποδῶν νῦν ποίησον Ἀγαθὴ, τῶν πόθῳ προσιόντων Εἰκόνι τῇ σεπτῇ σου, καὶ σὲ πιστῶς τιμώντων πάναγνε.

Μονὴν τὴν θαυμασίαν σου καὶ κλεινὴν, ἣν εἰς θεῖαν κατοίκησιν Ἀχραντε, τὴν σὴν ἀεὶ, Κόρη ἤρετίσω καὶ τοὺς αὐτῇ, ἀσκητικῶς μονάζοντας, πάντιμον Εἰκόνα σου καὶ σεπτήν, ὡς ὄλβον κεκτημένους, καὶ πύργον ἀσφαλείας, κινδύνων σῶζε παναμώμητε.

Τὸ «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς» καὶ τὰ Μεγαλυνάρια ταῦτα.

Δεῦτε τὴν Εἰκόνα τὴν Ἱεράν, τῆς Προυσιω-
τίσης, ἀσπασώμεθα εὐλαβῶς, βρύουσαν παντοί-
ων, νόσων καὶ πάσης βλάβης, ῥῶσιν δαψιλεστάτην,
καὶ χάριν ἄφθονον.

Σφαίρας οὐρανίους φωταγωγεῖς, ἀχράντῳ οἰ-
κήσει, τὴν ὑδρόγειον δὲ βολαῖς, ἀρρήτων θαυμάτων,
αὐγάξεις ὅθεν πίστει πάντες σὲ προσκυνοῦμεν, ὦ
Προυσιώτισσα.

Τυφλοῖς τὴν ἀνάβλεψιν καὶ κωφοῖς, τὴν εὐη-
κοῖαν, καὶ ἀλάλοις λύσιν γλωσσῶν, νέμεις Θεοτόκε,
πιστῶς σου δεομένοις, βαβαὶ σῶν θαυμασίων, Κό-
ρη μητράνανδρε.

Ἰδὼς ἀνεπήγασας θαυμαστῶς, ἐκ πέτρας ἀ-
νίκμου, Θεοτόκε τῇ σῇ Μονῇ, ἐξ οὗ οἱ πiónτες, ἡ-
δύτητος πληροῦνται, Χριστὸν ὑμνολογοῦντες, καὶ
σὲ δοξάζοντες.

Εἰς τοὺς τρεῖς Ἱεράρχας τῆς Ἀλεξανδρείας.

Τὴν Τριάδα πάντες τὴν φωταυγῇ, τῶν Θείων
Ποιμένων, Ἀθανάσιον τὸν σοφόν, Κύριλλον τὸν
θεῖον, συνάμα Ἰωάννη, τῆς πίστεως προμάχους, ἀ-
νευφημήσωμεν.

Εἰς τὴν κάραν τοῦ ἁγίου Κλήμεντος.

Μονὴν περιφρούρει τὴν εὐαγῇ, Προυσοῦ τὴν
πλουτοῦσαν, οἷα κόσμον περικλεῇ, Κάραν σου τὴν
Θείαν, ἄσειστον εἰς αἰῶνας, ἱεροφάντορ Κλήμη,
ταῖς ἱκεσίαις σου.

Εἰς τὸν ἅγιον Κοσμᾶν, τὸν νέον.

Τὸν ἀναφανέντα ὑφηγητήν, τοῦ Εὐαγγελίου,
ὡς Ἀπόστολον ἄλλον νῦν, τὸν καὶ ἐν ἀθλήσει, τελέ-
σαντα τὸν βίον, Κοσμᾶν τὸν Θεοφόρον ὕμνοις τι-
μήσωμεν.

Εἰς τὸν νεομάρτυρα Νικόλαον.

Ἐκτενῶς ἰκέτευε πρὸς Θεόν, ὑπὲρ σῆς πατρί-
δος, εἰρηναίαν ταύτην τηρεῖν, καὶ λυτροῦσθαι πάν-
των, δεινῶν τε καὶ κινδύνων, μαρτύρων νέων δόξα,
μάρτυς Νικόλαε.

Εἰς τὸν νέον Ὁσιομάρτυρα Ρωμανόν.

Στέφος διπλοῦν εἴληφας Ρωμανέ, παρὰ τοῦ
Κυρίου, τῆς ἀσκήσεως καὶ στερροῦς, ἀθλήσεως. Ὡ-
θεν λιταῖς τὴν σὴν πατρίδα, τήρει ὀσιομάρτυς καὶ
περιφύλαττε.

Εἰς τὸν νέον Ὁσιομάρτυρα Γεράσιμον.

Εὗγε τῆς ἀνδρείας σου τῆς στερροῦς, εὗγε μυ-
ριάκις, κατεπάτησας γὰρ ἐχθρόν, ἀθλήσας διόπερ,
Χριστὸν μὴ διαλίπης, ὑπὲρ ἐμοῦ πρεσβεύων μάρτυς
Γεράσιμε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...

Τὸ Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς...

Δόξα Πατρί... Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς ἐπὶ σοι...

Καὶ νῦν... Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην...

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ Παράκλησις.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὰ παρόντα.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων τῶν τιμώντων σου Ἀγνή, τὴν Σε-
πτὴν Εἰκόνα καὶ πίστει, ἀσπαζομένων αὐτήν, Ἀ-
χραντε προΐστασαι, ὡς προστασία πιστῶν, λυτρου-
μένη τῶν θλίψεων, αὐτοὺς καὶ κινδύνων, ὅθεν σοι
προσπίπτομεν, ταύτην τιμῶντες σεπτῶς, Μητέρα καὶ
βοῶμεν ἐν πίστει, ρῦσαι καὶ ἡμᾶς τοὺς σοὺς δού-
λους, πάντων τῶν δεινῶν τε καὶ κακώσεων.

Πάντων προστατεύεις Ἀγαθή...

Δέσποινα πρόσδεξαι...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

